

серед таких ігор можуть бути наступні варіанти: використання карток для розвитку усного мовлення, пояснення слів за допомогою їхніх дефініцій, діалогічне або монологічне мовлення на ту чи іншу тему, розробка презентацій та усна доповідь відповідно до тематики, гра у асоціації, під час якої студенти можуть розвивати когнітивну та мовну компетенції.

Іншим важливим аспектом для розвитку усного мовлення є читання текстів іноземною мовою, що дає можливість студентам навчитись більш правильно вимовляти слова та звісно ж поповнювати свій словниковий запас. Також доволі актуальним методом в навчанні є аудіювання, завдяки якому можна зрозуміти, наскільки студент орієнтується в тій чи іншій темі. Це також дає можливість виправляти помилки при розмові, а студент, в свою чергу, практикує свої комунікативні навички та поповнює вокабулярій, розширює своє мислення, розуміння іншої мови та її сприймання на слух.

Отже, можна сказати, що треба приділяти багато уваги в навчанні студентів саме розвитку усного мовлення іноземною мовою, та дуже гарною практикою було б спілкування саме з носіями іншої мови, це б покращило рівень сприйняття в студентів усного мовлення. В умовах неможливості проведення занять з носіями мови, ефективним методом є застосування вище зазначених методів навчання іншомовного усного мовлення для студентів юридичних спеціальностей. Йдучи шляхом виконання таких завдань та розвитку комунікативної компетенції майбутній фахівець того чи іншого напрямку юриспруденції матиме змогу вийти на інтернаціональний рівень та бути затребуваним спеціалістом.

Подворчан А. З.,

старший викладач кафедри
українознавства та іноземних мов
Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ

ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ МОВНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПРАВООХОРОНЦІВ У СУЧАСНИХ УМОВАХ

Соціально-економічні процеси, які сьогодні стрімко відбуваються в українському суспільстві, позначилися і на мовних явищах. Помітним проявом змін стало стрімке входження в мовний ужиток багатьох запозичених іноземних слів і виразів, що відображають нові життєві реалії. Захоплення іноземною лексикою, не завжди виправдане, викликає справедливі критичні зауваження не

тільки філологів та діячів культури, а й переважної більшості науковців.

У той же час можемо виділити і деякі позитивні тенденції в мовній практиці: в останні десятиліття відроджується інтерес до риторики, динамічно розвивається її практичне спрямування, пов'язане з вивченням мовного впливу в ході службової діяльності правника. Дослідники відзначають появу багатьох нових мовних жанрів в усній публічній промові, прояв мовної розкутості представників найрізноманітніших соціальних груп населення.

При цьому в ситуації широкої мовленнєвої творчості кризові явища у мовній культурі майбутніх правоохоронців стали ще більш відчутнішими. При різкому падінні рівня володіння правильною, грамотною мовою мало кого з правоохоронців бентежить сам факт невміння і небажання говорити красиво, точно, поважаючи співрозмовника і дотримуючись прийнятих в суспільстві норм мовного етикету. Відсутність етичних вимог до мови є небезпечним проявом кризи мовної культури.

Проблема формування мовленнєвої культури стоїть в одному ряду з фундаментальними проблемами педагогіки. Розуміння того, що мова є одним з головних інструментів розвитку особистості, призводить до пошуку ефективних підходів у викладанні, у тому числі і для категорії майбутніх правоохоронців, на яку раніше педагогічна діяльність з формування мовленнєвої культури не поширювалася. Від констатації критичного падіння рівня мовної культури і справедливих тверджень про соціально-культурне значення мови в житті курсанта необхідно переходити до виховання мовної культури у лавах Національної поліції. Педагогічну діяльність, спрямовану на цю категорію здобувачів вищої освіти, об'єднує розуміння того, що сьогодні прийшов час виховувати особистість, яка вміє говорити, думати і діяти у відповідності зі своїми переконаннями.

Поняття «мовна підготовка» містить у собі такі компоненти, як особистісно-орієнтоване навчання, активізація процесу навчання, іншомовна мовленнєва підготовка, мотивація до вдосконалення у мовній діяльності, до вивчення мов, а також формування комунікативної компетенції.

Концепція особистісно-орієнтованої педагогіки (Алексєєв М., Коробченко А., Павлова Л., Якиманська І.) дозволяє розглядати проблему формування мовної культури курсантів у контексті здобуття вищої освіти. Становлення особистості курсанта на основі розширення мовного досвіду, знань, умінь і навичок у рідній мові є досить актуальним освітнім завданням. Рівень розвитку психолого-

педагогічних наук, а також інтеграційні процеси всередині самої філології дозволяють ставити перед педагогікою завдання становлення в процесі навчання у вищому навчальному закладі юридичного спрямування не егоїстичного споживача культури, а особистості, яка вільно і самостійно визначає свій розвиток у цілому, ціннісні орієнтири у формуванні мовної культури, зокрема.

Ситуація з формуванням мовної культури в суспільстві в цілому і вищих навчальних закладах юридичного спрямування зокрема, здається критичною. Сьогодні ми змушені визнати: низький рівень мовленнєвих умінь і навичок курсантів неминує знижує й інтелектуальні можливості здобувачів вищої освіти, а в підсумку позначається на рівні професійної освіти. Мова впливає на досвід особистості, її поведінку, культуру. Усі сфери життєдіяльності людини, її успішність значною мірою залежить від того, в якому мовному середовищі проходить життя людини, як вона освоїла рідну мову.

Однією із складових частин державної мовної політики є підвищення рівня мовної культури курсантів у системі вузівської підготовки. Важливість завдань, що стоять перед вищою школою, надає більшій актуальності підготовці майбутніх фахівців, що володіють високим рівнем мовної, мовленнєвої комунікативної компетенції. У числі вимог щодо обов'язкового мінімуму змісту та рівня підготовки майбутніх правоохоронців визначені наступні: здатність в письмовій та усній мові правильно (логічно) оформити результати роботи; володіння методами редагування інформації та інші.

Цілі формування мовленнєвої культури у своїй сукупності відображають вимоги, що пред'являються до фахівця-юриста завтрашнього дня: від професійної компетентності і потреби в самоосвіті до розвитку необхідного мислення. Досягнення такої інтегрованої мети можливе при певних організаційно-педагогічних умовах, вироблення технології навчання, побудованої на принципах особистісно-орієнтованої педагогіки.

Список використаних джерел

1. Алексєєв М.О. Особистісно-орієнтоване навчання в школі. Ростов-на-Дону, Фенікс, 2006. 332 с.
2. Закон України «Про Національну поліцію» <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/580-19>
3. Закон України «Про забезпечення функціонування української мови як державної» від 25.04.2019 № 2704-VIII <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2704-19>

4. Коробченко А.А. Проблеми особистісно-орієнтованого навчання у вищих навчальних закладах. *Збірник наукових праць Бердянського державного педагогічного університету. Педагогічні науки*. № 4. Бердянськ: БДПУ, 2005. 210 с.

5. Павлова Л. Психологічне супроводження особистісно орієнтованого навчання. *Управління освітою*. 2007. №3. С. 16-18.

6. Пехота О.М. Особистісно орієнтована освіта і технології. *Наукові праці МФ НаУКМА*. Т. VII. Миколаїв. 2000. С. 26-28.

7. Якиманська І.С. Технологія особистісно-орієнтованого навчання в сучасній школі [текст]. Москва, 2000. 176 с.

Полоз А. М.,

курсант III курсу

факультету економіко-правової безпеки

Дніпропетровський державний

університет внутрішніх справ

Науковий керівник: Санакоєв Д. Б.,

кандидат юридичних наук, доцент,

завідувач кафедри фінансово-

економічної безпеки

Дніпропетровський державний

університет внутрішніх справ

АКТУАЛЬНІ МЕТОДИКИ ТА ПРАКТИКИ ВИКЛАДАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ДЛЯ ПРАВООХОРОНЦІВ ТА ЮРИСТІВ

Сьогодні, як і раніше, цінується володіння іноземними мовами. Проте, справа стосується не тільки престижу і самовдосконалення, а й кар'єрних перспектив. Споглядаючи сучасну ситуацію у світі ми можемо констатувати, що англійська мова була і залишається найбільш популярною та розповсюдженою мовою у цивілізованому світі. Цією мовою ведуться бізнесові відносини, здійснюється торгівля на світовому ринку, встановлюються міжнародні відносини. Більшість неангломовних країн, зокрема європейських, визначають вивчення англійської мови як життєво необхідний фактор. Україна не є винятком.

Сьогодні відбуваються євроінтеграційні процеси для України. Однією із важливих умов прийняття України до Європейського Союзу є визначення важливості англійської мови. В Європі всі справи ведуться або ж двома мовами, або ж тільки англійською. Сфера юриспруденції та правоохоронних органів не є винятком. Європейський Союз вимагає від України, щоб усі працівники на